

[Thorndahl]

må vi hellere få lovgivningen indrettet, så den passer til praksis, sådan at der er overensstemmelse.

På den måde overføres efter min opfattelse en betydelig del af den lovgivende magt fra dette folketing til den udøvende magt gennem en efter min opfattelse forfatningsstridig udnyttelse af bemyndigelserne. Det er sket gennem de senere år. Det er en fremgangsmåde, som betyder, at vi i bred almindelighed bliver nødt til – og det kan så beklages – at gå imod bemyndigelsesbestemmelser. Det gælder også denne lovgivning.

Jeg vil nævne en enkelt detalje. I § 57 siger ministeren, at tilladelser efter loven til enhver tid erstatningsfrit kan ophæves. Det, som jeg synes virker urimeligt, er, at en afgørelse – i hvert fald sådan som jeg har læst lovforslaget – ikke kan ankes. Hvis det virkelig har været ministerens hensigt, tror jeg, man skal ændre det. Man kan f. eks. lave en bestemmelse som den, man har i miljøbeskyttelseslovens § 25, hvor der er en ankemulighed. Når man konkret kan se, at der foregår en udledning eller en dumpning, der er miljømæssigt uforsvarlig, så kan den pågældende anke afgørelsen, således at man får sagen bedømt. Man kan også indføje nogle tidsfrister i tilladelserne efter denne lov, således at man inden for en given tidsfrist kan regne med at man kan komme af med affaldet, sådan som det er fastlagt i tilladelsesvilkårene. Hvis man så ud fra en anden betragtning, ud fra et overordnet hensyn, ønsker at tilbagekalde tilladelsen, må det ske mod erstatning. Jeg vil altså mene, at enten må der være en ankeadgang for en afgørelse efter § 57, eller også må tilladelserne, sådan som vi har det i råstoflovgivningen, være tidsbestemte, og hvis man vil fjerne dem, før tilladelsen er udløbet, må det ske mod erstatning.

Margrete Auken (SF):

Jeg kan fuldstændig tilslutte mig fru Jytte Hildens skildring af havenes betydning for os, og det er da glædeligt, at der omsider er ved at komme en mere samlet lovgivning på dette område, i betragtning af, at havene har været skraldespand for kulturen – både da det sikkert ikke gjorde så meget, og også i de senere mange år, hvor det har været utrolig belastende. Verdenshavene er engang blevet beskrevet således, at de mindede om et stort

badekar med slimede kanter. Det er ikke særlig rart at tænke på, når det er derfra, vores mest grundlæggende livsressourcer skal hentes, rent bortset fra hvad det betyder for miljø, for dyr, for rekreative områder osv. På den baggrund er det naturligvis kun til at blive glad over, at der kommer den lovgivning. Det er under alle omstændigheder skridt i den rigtige retning.

Jeg synes, det kan være svært, når man sidder med disse forslag, helt at overskue, hvilke konsekvenser de har, hvilke steder der er for lempelige regler, og hvordan man i øvrigt skal se på bestemmelserne, men det får vi lejlighed til i udvalget at stille spørgsmål om. Vi må naturligvis af samme grund forbeholde os vores generelle stilling, indtil vi har fået arbejdet foreslaget nøjere igennem ved hjælp af spørgsmål.

Vi vil gerne se på, hvordan lovgivningen forholder sig i forhold til international lovgivning. Jeg tænker her bl. a. på de muligheder, man har for sanktioner, når reglerne overtrædes internationalt. Jeg tænker på Østersøloven og Østersøkonventionen, hvad det betyder, at Tyskland endnu ikke har tiltrådt Østersøkonventionen. Det er ejendommeligt – i betragtning af, at det er vores EF-partner – at Tyskland mig bekendt er det eneste land, der ikke har villet være med. Nogle af disse ting skal i hvert fald snakkes igennem, så vi kan se, om reglerne overhovedet får den tilstræbte betydning, så vi ikke pludselig binder os med en lovgivning på området i stedet for at holde det åbent.

Det kan også være svært at se, hvem loven omfatter. Nu har jeg fået forklaret, at det blot er mig, der havde læst dårligt indenad på § 2, stk. 1. Der står stadig væk ikke noget om danske skibe på udenlandsk territorium dér. Det er muligvis en fejl, men bestemmelsen er lidt kantet formuleret. Det vil være godt lige at få de ting præciseret.

Derudover synes jeg, det er vigtigt at få drøftet beredskabet i tilfælde af ulykker godt igennem. Erindrende en debat forleden dag kan man jo have sine betænkeligheder ved beredskab over for så katastrofale ting, som foregår. Da vi ikke kan få gennemført den lodstvang, som vi i socialistisk folkeparti meget gerne så gennemført, var det meget rart at vide sikkert, hvad man egentlig gør, når disse meget omfattende katastrofer sker.